körwa! üksi Innimenne ei olle meie jures, agga wata, Jummal on Tunnistus-Mees minno ja sinno wahhel! Ja siin on se Kiwwi-Kangur ja se Sammas need olgo Tunnistusseks, et minna ei tahha selle ülle sinno jure tulla, ja et sinna ei tahha ülle se Kiwwi-Kangru ja ülle se Samba minno jure tulla, Kurja teggema. Abraami Jummal, ja temma Wenna Naori Jummal (§. 139.), moistko Õigust meie wahhele! Jakob tootas sedda keik Römoga, ja wandus selle tössise Jummala jures, kedda temma Issa Isaak kartis, ja ohwerdas Ohwrid seäl Mäe peäl se Taewa ja Ma-Jummalale.

§. 207. Teisel Homikul tousis Laban warra ülles, ja jättis Jummalaga omma Tüttardele ja nende Poegadele, ja önnistas neid, ja läks omma Wendadega taggasi omma Kojo. Ja Jakob hakkas ka jälle eddasi minnema omma Teed, ja Jummala Inglid uäitasid ennast temmale kui üks suur Sõawäe-Hulk, et temma Ust ja Lotus Jummala peäle woiks sada kinnitud: sest temma olli Labanist nüüd kül peäsnud, agga teine Kartus olli temmal weel ees omma Wenna Esawi pärrast, kes täis Wihha olli järrele jänud, kui Jakob omma Wannematte juurest olli ärraläinud (§. 172.).

§. 208. Jakob läkkitas sepärrast Kässusid enneze eli selle omma Wenna Esawi jure, kes ennast Seiri-Male olli assutand ellama, mis Kanaani-Maast ka Loune pool Otsas olli, Wilisti-Rahwa Ma körwas (§. 154.). Needsammad Käsusud ehk wäljaläkkitud Mehhed pidid siis wägga allandikkult Esawiga räkima, ja tedda Jakobbi Issandaks nimmetama